

зыкатъ: зашто се мжчимъ въ тѣа пламень.

25 И рече мѣ Авраамъ: чѣдо смыслисе, че си приалъ довршии те твой въ животатъ си, и ѣазарь подобно злины те: а сегѣ тѣи се оутѣшава, а ты страдашъ.

26 И при сички те тѣа (шо ти казвама) по междубнасъ и васъ стои голѣма пропасть, за да не можатъ, който искатъ да прѣйдатъ ѡ тѣва при васъ, нито ѡна што са ѡ тѣамъ да прехождатъ при насъ.

27 А тѣи рече: молимъ те прочее, ѡ отче, да го прѣтишъ въ кащинушатъ ми дѣмъ:

28 Зашто имамъ петина братѣа, за да имъ докаже вѣроатно, да не дойдатъ и ѡни на това мѣчителино мѣсто.

29 Рече мѣ Авраамъ: иматъ Мѡѡсеѣ и пророчи те, нека слышатъ ихъ.

30 А тѣи рече: нѣ, отче Аврааме: но ако нѣкой ѡ мжртви те иде при нихъ, ще да се покѣлатъ.

31 А Авраамъ мѣ рече: ако Мѡѡсеѣ и пророчи те не слышатъ, нито ако и ѡ мѣртви те нѣкой воскресне, ще повѣрватъ.

ГЛАВА 31.

И рече на оученици те си: не е възможно да не дойдатъ соблазни те: но горко на ѡногова чрезъ когото прихощатъ.

2 По докрѣ къ вѣло за него, ако къ вѣлъ закаченъ водениченъ камень ѡколшѣа та мѣ, и фжленъ къ вѣлъ въ морѣ то, нежели да соблазни едного ѡ малки те тѣа.

3 Внимайте въ себе си, ако ти согрѣши братъ твой, покѣрай мѣ се: и ако се покѣе, прости мѣ.

4 И ако седмь пѣти на дѣнь ти согрѣши, и седмь пѣти се ѡбжрне къ тебе, и говори, каюса: прости мѣ.

5 И рекоха апѣстоли те на Гѣа: оумножи ни вѣра.

6 А Гѣа рече: ако вѣхте имѣли вѣра колко то сѣнапово то зжрно, щѣхте да речете на тѣа черница: искѣвѣсе и насадѣсе въ морѣ то, и щѣше да въ послѣша.

7 А кой ѡ васъ, който има рѣкъ шо ѡрѣ, или пасѣ ѡвцы, като дойде ѡ нѣва та, ще мѣ рече тѣа чѣсъ: замини та сѣднѣ;

8 Но нещѣли да мѣ рече: приготви нѣшо да вечерамъ, и запрегнисе та ми послѣгѣвай, до де да ѣмъ и пиѣмъ: а послѣ ще да ѣдѣшъ и пиѣшъ и ты;